

İBN ATÂULLAH
EL-İSKENDERÎ
GELİN TÂCİ

Nefisle Mücadelenin İlacı

Çeviri: Cemal Aydın

TASAVVUF
KLASİKLERİ

ESUFİ
KİTAP

GELİN TÂCI
Nefisle Mücadelenin İlacı
İbn Atâullah el-İskenderî

SUFİ KİTAP | 144
tasavvuf klasikleri | 36

editör HANDE YILDIRIM ÖNSÖZ

kapak tasarımı RAVZA KIZILTUĞ

iç tasarım NUR KAYAALP

1. baskı Mayıs 2019, İstanbul

isbn 978-605-9778-86-2

9 786059 778862

SUFİ KİTAP
Cağaloğlu Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No: 5
Fatih / İstanbul
Telefon: (0212) 511 24 24

sufi.com.tr
sufi@sufi.com.tr
f t i sufikitap

BASKI VE CİLT
Sistem Matbaacılık
Yılanlı Ayazma Sok. No:8
Davutpaşa-Topkapı / İstanbul
Telefon: (0212) 482 11 01
Matbaa Sertifika No: 16086

YAYIN HAKLARI
© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak
Timaş Yayın Grubu bünyesinde
faaliyet gösteren Sufi Kitap'a aittir.
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak
gösterilerek alıntı yapılabilir.

İÇİNDEKİLER

Eser ve Yazarı Hakkında.....	9
Tövbe.....	13
Allah'a Açılan Kapı.....	13
Hz. Peygamber'e Bağlılık.....	16
Toprak Tencere.....	19
Günahın Sonuçları.....	21
Büyük Cihad.....	23
Zikir Meclislerine Katıl!.....	25
Günah İnsanı Alçaltır.....	27
Senin Asıl Doğum Günün.....	29
Allah'ı An ki Ömrün Uzasın!.....	30
Asıl Bedbaht.....	32
Bakışla Terbiye.....	33
Sevgiliyle Buluşmak İstemeyen Âşık.....	35
Rızık Kaygısı.....	38
Allah'a İtaat.....	39
Veliler Gelinler Gibidir.....	40
İrade Sahibi Ol!.....	44
Rabbin Seni Severse.....	46
Evdeki Deli.....	49
En Büyük Nimet.....	51
Nefsini Kalbine Teslim Et!.....	52
Rehberler Azdır, Az!.....	54
Sen Kaygılanacaksan Eğer.....	57
Arkadaştan Fayda Yok!.....	59
Sahâbilerin Yücelikleri.....	61
Tek Başına Kaldığında.....	63
Veliler Seni Kurtaramaz!.....	65
Virane Kalpler.....	67
Sadece Allah'a Güven!.....	70
Sen Bir Çobansın.....	71

Yoksulların Önceliđi	73
Veliler Kokularıyla Tanınır	75
Kalbin Tedavisi	76
İçleri Boş Sandıklar	78
Sermayen Dinindir	80
Dış ve İç Cünüplük	81
İrfan Meclisleri	83
Tek Dayanağın Allah'tır	84
En Cahil İnsan	85
Âlim Kimdir?	87
Allah'a Doğru Koşanlar	89
Allah'tan Âlimler Korkar	91
Asıl Şeref ve Yücelik	93
Duada Edep	95
Asıl Azık Takvâdır	98
Âhiret Hazırlığının İhmali	100
Tedbirler	102
Yerilen Tedbir	102
Övülen Tedbir	103
Allah İçin Zengin Olanlar	105

ESER VE YAZARI HAKKINDA

Bu kitap Allah'a hakkıyla kulluk edebilmenin yol ve çarelerini gösteren en özlü tasavvuf eserlerinden biridir. Batı dilleri dâhil pek çok dile çevrilen bu değerli eser, kalbini Allah'a bağlamak ve O'nun rızasını kazanmak için neler yapılması gerektiğini ikna edici bir dille anlatır. İnsanoğlunu kendi nefsinin nasıl aldatıp kandırdığını ve onun bu aldatışlarından kurtulmak için ne yapmak gerektiğini misallerle öğretir.

İbn Atâullah el-İskenderî tasavvufa sonradan girdiği için, tasavvufa yabancı insanlara nasıl yaklaşmak ve onların yönünü Allah'a tam olarak nasıl çevirmek gerektiğini çok iyi bilir. O yüzden de öğütleri, havada kalan sözler değil, insanın içine işleyen, kalbine dokunan nasihatlerdir.

Bu kitabı okuyan kişi kendisini gerçek bir şeyhin, bir müşid-i kâmilin karşısındaymış gibi hisseder. Eğer Allah yolunda yürümek istiyorsa, bu kitap ona o yolu bütün yönleriyle açar. Kendisine hem dünyasını, hem de âhiretini güzelleştirecek reçeteler sunar.

Arkadaş, dost, tanıdık, tanımadık çevresindeki bütün insanlara ibret gözüyle bakan, özellikle de onların bu dünyadan göçmelerinden ders alan kimselere bu kitap gerçek huzurun kapılarını açar.

Arapça adı *Tâcu'l-Arûs el-Hâvî li Tezhîbi'n-Nüfus* olan bu eserin çevirisinde günümüzün ünlü Şâzelî Şeyhi Dominik Abdullah Pöno'nun (Dominique Abdallah Penot) "La Couronne de Fiançailles" adıyla yaptığı Fransızca çeviriden büyük istifade ettik. Secili, yani cümle veya cümle bölümleri kafiyeli bir nesir olan eserin Arapçası, tam anlamıyla bir edebiyat harikasıdır, az kelimeyle çok şey ifade eder. Biz o güzellikte

bir edebî çeviri yapamadık, fakat denmek isteneni net olarak aktarabildiğimizi sanıyoruz.

Elinizdeki eser, hacmi oldukça küçük olmasına rağmen, öz ve veciz oluşu bakımından yüzlerce esere bedel bir eserdir.

Yazarına gelince, İbn Atâullah el-İskenderî çok genç bir yaşta kaleme aldığı *Hikemü'l-Atâiyye* adlı eseri ile dünden bugüne şöhretini devam ettiren seçkin bir sûfidir. İbn Atâullah el-İskenderî'nin tam ad ve unvanı şöyledir: Ebu'l-Abbâs (Ebu'l-Fazl) Tâcüddin Ahmed b. Muhammed ibn Abdülkerim ibn Atâullah eş-Şâzelî el-İskenderî.

Mısır'ın İskenderiye şehrinde dünyaya geldi ve Hicrî 709/ Milâdî 1309 yılında vefat etti. Dedesi tanınmış bir Mâlikî fakihî idi. Zamanının en büyük âlimlerinden felsefe, mantık, kelâm dâhil pek çok ilmi tahsil etti. Ünlü bir fıkah âlimi oldu. Tasavvufa şiddetle karşıyken, Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî'nin halifesi Ebu'l-Abbâs el-Mürsî ile tanışıp onun sohbetlerine katılınca güçlü bir mutasavvıf oldu.

Zâhirî ilimlerle bâtinî ilimleri kol kola yürütebilmiş bir âlim-mutasavvıftır. Yani hem bir yandan üniversitede (medresede) fıkah dersleri vermiş, hem de tasavvufun zirvelerinde gezinmiştir. Zaten Peygamberimiz aleyhisselâmın kendisinde bu iki boyut bir birinden ayrı değildi.

İbn Atâullah el-İskenderî, Şâzeliyye tarikatının Ebu'l-Hasan eş-Şâzelî ve halifesi Ebu'l-Abbâs el-Mürsî'den sonra üçüncü büyük şahsiyeti olarak kabul edilir.

Konuşmasının etkililiği, vaazları ve sohbetleriyle geniş kitlelerin dikkatini çekmiştir. Şiir gibi bir üslûba sahiptir.

Tasavvufun en derin konularını eserlerinde en veciz bir şekilde aktarmasını bilmiştir.

İbn Atâullah el-İskenderî, insanlara ibadetin ruhunu aşlamaya büyük gayret etmiş, şekilcilikten uzak durmaları için büyük çaba sarf etmiştir.

Kendisini etkileyenler arasında Hakîm et-Tirmizî, Sülemî, Hâris el-Muhâsibî, Ebû Tâlib el-Mekkî, Abdülkerîm el-Kuşeyrî ve Gazzâlî'yi sayabiliriz.

Kendisi de daha sonra bütün sūfleri etkilemiş ve özellikle *Hikem-i Atâiyye* eseri her tarikat mensubu tarafından o zamandan bu güne kadar hep şerh edilegelmiştir.

İbn Atâullah el-İskenderî günümüzde bütün dünyada tanınan bir sūfidir.

Çok sayıdaki eserinden bazıları şunlardır: *Hikem-i Atâiyye*, *Letâifü'l-Minen*, *Et-Tenvîr fî Iskâti't-Tedbîr*, *Miftâhu'l-Felâh* ve *Mi bâhu'l-Ervâh*, *Tâcü'l-Arûs el-Hâvî li-Tehzîbi'n-Nüfûs* (elinizdeki kitap), *El- asdü'l-Mücerred fî Marifeti'l-İsmi'l-Müfred*, *Risâle fî't-Tasavvuf*, *El-Münâcâtü'l-Atâiyye*.

Cemal Aydın

Sultanahmet, 3 Ekim 2016

Not: Şâzelî tarikatından olan dervişlere “Allah’ın Gelinleri” unvanı verilir. Eser, adını işte bu nitelemeden alıyor. Bu tabiri muhtemelen ilk kullanan Bâyezid-i Bistâmî hazretleridir ve şöyle der: “Veliler Allah’ın gelinleridir.” Bu ifade, daha sonra tasavvufta hayli yaygınlaşmıştır.

TÖVBE Allah'a Açılan Kapı

Bütün hayırlı işlerin sonsuz yardımını sayesinde gerçekleştirdiği Allah'a hamd olsun!
Efendimiz Muhammed'e, ailesinin tertemiz fertlerine ve onun kardeşleri olan bütün nebi ve resullere de salât ü selâm olsun!

Ey kul, her an tövbe edip Hak Teâlâdan af dile! Çünkü Allah celle celâlühü şu âyetleriyle sana bunu yapmayı emrediyor:

*Ve siz, ey müminler,
hepiniz topluca, günahkârca
davranışlardan dönüp
Allah'a yönelin ki kurtuluşa,
esenliğe erişesiniz!*

Nur, 24/31

*Doğrusu, Allah pişmanlıkla
kendisine yönelenleri
ve özlerini temiz tutanları sever.*

Bakara, 2/222

Allah Resulü sallallâhü aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:

*Bazen kalbimi bir perde perdeler de
günde yetmiş kere Allah'a tövbe ederim.*

Sen de tövbekâr olmak istiyorsan, ömrün oldukça sürekli düşünüp tefekkür etmen ve gündelik davranışlarını bir bir zihninden geçirmen gerek.

Hayırlı işler yapmışsan, bundan dolayı Allah'a şükret, tam aksine günahlar işlemişsen, o zaman da kendini ayıpla, Allah'tan affını niyaz edip tövbe et!

Allah'ın huzurunda durarak yapıp ettiklerinden dolayı kendini ayıplayacağın an ve anlardan senin için daha faydalı bir niyaz ve yakarış ânu elbette yoktur.

Zaten hatalarını hatırlayıp gülümsemek ve kendinden (nefsinin yapıp ettiklerinden) hoşnut olmak sana yakışmaz. Tam aksine sana samimi ve ciddi olmak, gönlü mahzun, kırık ve mütevazı olmak yaraşır.

İşte o zaman tövben tövbe olur. Allah da kederini sevince, tevazuunu haysiyet ve şerefe, karanlıklarını nura ve (kalbindeki) perdelerini de kalbî keşiflere (ilâhî ilhamlara ve gaybî görmelere) dönüştürür.

Allah kendisine rahmet etsin, yedi abdal¹ biri olan Şeyh Mekînüddin el-Esmer der ki:

“Tarikata girdiğim ilk sıralarda terzilik yapar ve bütün gün ağızımdan çıkan sözleri sayardım. Akşamları günün (sözlerimin) hesabını çıkarır ve o zaman çok az konuştuğumu görürdüm. Söylediğim o sözlerde hayır bulursam Allah'a hamd ve şükür, hayır dışında bir şey bulursam da Allah'a tövbe eder ve bağışlanmayı dilerdim.”

Allah Teâlâ onu abdallardan biri yapıncaya kadar bu hâlini hep devam ettirdi.

Kendi kendini hesaba çeken, kılı kırk yaran bir vekilin var diyelim, sen öyle birini kalkıp da hesaba çekme ihtiyacını kesinlikle duymazsın, çünkü onun bunu zaten çok iyi yaptığını bilirsin.

Bunun aksine, senin vekilin ihmalkâr biriye, sen ona yapıp ettiğinin hesabını sorar ve hiçbir şeyi tesadüfe bırakmazsın.

1 Sayıları yedi veya yetmiş olarak bilinen bir evliya zümresi.

Aynı şekilde sen de bütün hâl ve davranışlarını Allah'ın rızasına öyle uygun yap ki Rabbimiz yapıp ettiklerin konusunda seni hesaba çekmesin!

Kul tarafından işlenen günah, kişinin kalbini karartır.

Günah, kalın siyah bir duman çıkaran ateşe benzer. O ateş ve o duman bir evde bu şekilde yetmiş sene yanıp tütse, evin içi kararıp karanlığa dönüşmez mi? Günahla kararan kalp de böyledir.

Öyle bir kalp ancak tövbeyle temizlenebilir.

Kişilikte zaaf, kalpte karalık ve Allah ile kul arasındaki kat kat perdelenmeler, günahın tabîî sonuçlarıdır.

Bununla beraber, tövbe edip Allah'a yönelirsen, günahın izleri kaybolur ve Peygamberimiz aleyhisselâmın izince gitmekte gevşeklik göstermediğin sürece de artık gaflet seni alt edemez.

Senin Allah katında belli bir mertebeye yükselmen, ancak Allah Resulü sallallâhü aleyhi ve sellemın izinde gitmenle mümkün olur. Onun izince gitmekse, şu iki şekilde olur:

a. Dışardan

b. İçerden

Dışarıdaki: Namaz, oruç, zekât, hac, cihad ve buna benzer ibadetleri yapmaktan ibarettir.

İçerideki: Namazı huşû ile (Allah'ın huzurunda olduğunu bilerek ve dünyevî şeylerden soyutlanarak) kılmak ve Kur'ân'ı da mânâsını iyice anlayıp özümseyerek okumaktan ibarettir.

Namazda Allah'ın huzurunda olduğunu bütün varlığıyla hissedemiyor, Kur'ân okurken de âyetlerin anlamları üzerinde kafa yoramıyorsan, bil ki, sende kibir, benlik iddiası veya daha başka bir şeyler vardır!

Yüce Allah şöyle buyurur:

Yeryüzünde haksız yere büyüklük

taslayanları âyetlerimden uzak tutacağım!

A'râf, 7/146

İşte sen eğer bu durumdaysan, ağzına şeker alıp da onu acı bulan sıtma hastasına benzediğini bil!

İnsanı alçakgönüllülüğe ve kendisini hor görmeye sevk eden günah, büyüklük ve gururlanma duygusu veren ibadetten hayırlıdır.

Hız. Peygamber'e Bağlılık

Hak Teâlâ, Hz. İbrahim'den (hem ona hem de Peygamberimize salât ü selâm olsun!) bahsederken onun şu sözünü aktarır:

Artık kim bana uyarırsa, o bendendir.
İbrahim, 14/36

Bu âyetten anlıyoruz ki onun, yani İbrahim aleyhisselâmın yolunda gitmeyen ondan değildir.

Yüce Allah, Nuh'tan da (hem ona hem de Peygamberimize salât ü selâm olsun!) bahsederken onun şu sözlerini bize aktarır:

*O benim kendi oğlumdu,
ailemden biriydi!*
Hûd, 11/45

Rabbimiz ona şu karşılığı verir:

*Ey Nuh! O senin aileden sayılmaz;
çünkü onun yapıp ettikleri kötüydü.*
Hûd, 11/46

Bir kişiye bağlanma, kendisini bağlanılan kimsenin bir parçası yapar. İsterse bu kişi yabancı biri olsun. Nitekim Peygamberimiz aleyhisselâm İranlı Selman² (Allah kendisinden razı olsun!) hakkında şöyle demiştir:

2 Selmân-ı Fârisî Peygamber Efendimizin sahabelerindendir. İsfahan'da ateşe tapan Zerdüşti (Mecûsi) bir ailede dünyaya geldi. Mahallî inanışlar içinde yetişip büyümesine rağmen, çok erken yaşta hak bir dini arayıp bulmanın peşine düştü. Bu eğiliminden dolayı kendisini zincirle bağlayan babasının evinden hıristiyanların

Selman bizden, ehlibeytimizdendir³.

Oysa biz Hz. Selman'ın İranlı olduğunu biliyoruz, fakat kendisinin tam bağlılığından dolayı Allah Resulü aleyhisselâm onun hakkında bu ifadeyi kullandı ki bizim için bu tutumu bir örnek ve bir ders olsun!

Demek ki bağlanma, çok sıkı ve sağlam yakınlık kurar, bağlanma ve bağlılığın olmayışı da ayrılışı kaçınılmaz hâle getirir.

Yüce Allah bütün hayır ve iyiliği aynı evde (ehlibeytte) toplamış ve Peygamber aleyhisselâma bağlılığı da o evin (ehlibeytin) anahtarı yapmıştır.

Öyleyse sen de Allah Resulü aleyhisselâma tam bağlanıp ona uy da, Yüce Allah'ın sana lütfettiklerine razı olduğunu göster! Zühde sarıl! Bu dünyadan sadece zorunlu olan ihtiyacını al! Seni ilgilendirmeyen bütün sözlerden ve bütün davranışlardan uzak dur!

Kendisine bağlılık kapısı açılan kimse, o bağlılıkta Yüce Allah'ın kendisine gösterdiği sevginin bir işaretini bulur. Nitekim Hak Teâlâ buyurur:

yardımıyla kaçtı. İran'ı terk etti. Başına gelen bir yığın olayın ardından bir yahudiye köle olarak satıldı ve Medine'ye geldi. Peygamberimiz aleyhisselâm onu hürriyetine kavuşturdu. Onun huzurunda eğitim gördü, zamanını hep onun yanında geçirdi ve kısa zamanda mükemmel bir Arapça öğrendi. Peygamberimiz aleyhisselâm ona "Acemin İslâm'a ilk hediyesi" lakabını taktı ve onu "Aile Fertlerinden/Ehlibeytten" biri olarak kabul etti. Hz. Selman müslümanlarla düşmanları karşı karşıya getiren Hendek Savaşında önemli bir rol oynadı. Şehrin etrafına geniş bir kanal kazdırarak strateji yeteneğini gösterdi ve o kanal sayesinde şehri kuşatan düşman içeri giremedi. Daha sonra İran'ın fethine giden orduda görevlendirildi ve orada kaldı. Efendimiz aleyhisselâmın vefatından sonra Hz. Ömer kendisini Medâin'e vali tayin etti. Hz. Osman'ın halifeliği zamanında orada büyük ihtimalle Hicri 32, Milâdi 652 yılında hayata gözlerini yumdu. Ahiliğin temelini oluşturan Fütüvvet teşkilâtının kurucusu kabul edilir. Tasavvufta yeri büyüktür. Kur'an'ı Farsçaya çevirmiş ve Allah'ın vahyini yabancı dile aktaran ilk kişi unvanını almıştır.

- 3 Beyt ev demektir, ehlibeyt denince Peygamberimiz aleyhisselâmın ev halkı anlaşılır. Ehlibeyt teriminin içine kimlerin girdiği, Ehlibeyti Hz. Fâtıma annemizin zürriyetinden gelenler sınırlandırmalı mı, yoksa daha geniş çaplı olarak görmeli mi, konusunda mezhepler arasında görüş ayrılıkları bulunuyor. Burada Atâullah el-İskenderî hazretleri söz konusu hadisten hareketle ehlibeyti manevî bir akrabalık açısından görüp ona göre değerlendiriyor.

*De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki,
Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.
Çünkü Allah çok bağışlayandır,
çok merhamet edendir.*

Âl-i İmrân, 3/31

Şu hâlde eğer sen hayrın ve iyiliğin tamamını istiyorsan, bütün kalbinle şöyle niyaz et:

“Yârabbi, söz ve davranışlarımda Senin Peygamberin aleyhisselâma uymamı sağla!”

O duruma ermek, yani Hz. Peygamber'e tam anlamıyla uymak isteyen kişi, Allah'ın kullarına karşı haksızlık etmekten, onların haysiyet ve şereflerine olduğu kadar ailelerine zarar vermekten kaçınmak zorundadır.

Şayet insanlar birbirlerine karşı haksızlık etmekten kaçınabilselerdi, o zaman Allah yolunda kolayca yürüyebilirdi. Fakat alacaklısı tarafından durmadan sıkıştırılan bir adam gibi onların bu yürüyüşlerinin önü kesiliyor.

Diyelim ki sen bir krala kendini bütünüyle adanmış ve onun çok yakınlarından birisin, derken bir adam bir alacağı için gelip seni buluyor, çok önemsiz bir borç olduğu hâlde sana bir an olsun huzur vermiyor!

Şimdi sana sorayım: Mahşerde yüz bin veya daha fazla kişi karşına dikilip senden alacağını istediğinde senin hâlin nice olur?

Sen onlardan bazılarının malını almışsın, bazılarının namusunu kirletmişsin, bazılarına daha başka haksızlıklar yapmışsın...

Ne olur senin o zaman durumun?!

Asıl acınası insanın, günahları ve ihtirasları kendisini öyle yiyip bitirmiştir ki o artık tam bir enkaza dönmüştür!

Öyle biri gerçekten de bedbaht biridir.

Yiyip yuttuğu her türlü besinden ve (tatmin ettiği) bütün arzularından bazıları helâ çukurlarını doldurmaya, bazıları da eşini memnun etmeye gitmiştir!

Bari bütün bunlar helâl yollardan gerçekleştirilmiş olsaydı!

Toprak Tencere

Allah arayışının basamaklarından ilki tövbedir ve onsuz hiçbir ibadetin değeri ve geçerliliği yoktur.

Bir günah işleyen kulun hâli ocaktaki ateşin üzerine konan yeni toprak bir tencereye benzer. Bir saat sonra o toprak tencerenin altı kapkara kesilir.

Eğer altı hemen yıkanursa, o karalık kaybolur.

Fakat defalarca ocağa konursa, o karalık silinmez hâle gelir ve ne kadar yıkarsan yıka kâr etmez, artık o toprak tencere kırılıp parçalanmadan o kara oradan çıkmaz.

Tövbe, kalbin karalığını gideren ve makbul ameller yaptıran şeydir.

Allah'ın rızasının hoş kokusu tövbede bulunur.

Öyleyse durmadan tövbe edip Allah'tan bağışlanmayı dile! Bunu başarabilirsen, her ânını çok bereketlendirirsin.

Tövbe, Allah tarafından bahşedilen bir lûtuftur ve dilediği kullara o lûtfunu ihsan eder.

Nitekim topukları yarık bir köle o lûtfu erer de, efendisi eremez; bir kadın o ihsanı elde eder de, kocası edemez; bir genç buna muvaffak olur da bir ihtiyar olamaz.

Eğer tövbe edip de günahlarından arınabilmişsen, bil ki Allah senden razı olduğu için ve şu âyetiyle müjdelediği gibi O seni sevdiği için arınmışsındır:

Doğrusu, Allah pişmanlıkla kendisine yönelenleri ve özlerini temiz tutanları sever.

Bakara, 2/222

Eline geçen bir şeye sevinen, ancak onun değerini bildiği için sevinir.

Atların önüne mücevherler konsa, onlar onun yerine elbette arpayı tercih ederler.

Sen de hangi taraftasın bir bak:

Tövbe ediyorsan, sevilenler tarafındasındır, değilse, senin yerin zalimlerin yanındır. Zira Yüce Allah buyurur:

*Tövbe etmeyen kimseler,
zalimlerin tâ kendileridir.*

Hucurât, 49/11

Tövbe eden kazançlı çıkar, tövbe etmeyense kaybedenlerden olur.

Sen “Sık sık tövbe ediyorum, fakat tövbemi bozuyorum!” diyerek ümitsizliğe kapılma! Çünkü hasta bir nefeslik bile canı kaldıkça hep kurtulup şifa bulmayı umar.

Kul her ne zaman tövbe etse, onun cennetteki yeri bundan sevinç duyar, ayrıca gökler, yer ve Allah Resulü sallallâhü aleyhi ve sellem de sevinir.

Allah Teâlâ seven kimseden değil de, sevdiği kimseden razı olur.

Sevenle sevilen arasındaki fark çok büyüktür.

Velinimetini olan Yüce Allah’ın lûtuflarını bilip de O’na isyan eden ve günaha ısrar eden kul, ne nankör bir kuldür!

O’na itaatsizlik eden kişi, O’nun ihsanını hakkıyla bilmiyor ve O’na aldırmaayan kimse, O’nun büyüklüğünü tanımıyor demektir.

O’ndan gayrısına önem veren kimse kurtuluşa eremez!

O kişi, kendisini en büyük ziyana sürüklediğini bile bile nefsine boyun eğer! Kalbinin kendisini hidayete çağırdığını bile bile kalbine kulak asmaz! Allah’ın yüceliğini bilmesine rağmen, o makama isyan ederek, itaatsiz kullar arasında saf tutar!

O’nun yüceliğini hakkıyla kavrasa ve O’nun büyüklüğünün tam bilincinde olsa, O’nun huzuruna tek bir günahla dahi çıkmak istemez.

Aynı şekilde Rabbinin kendisine ne kadar yakın olduğunu ve kendisini her an görüp gözetlediğinin farkında olsa, O’nun yasakladığı şeylere en ufak bir eğilim dahi göstermez.

İnsan günahın hem hayattayken, hem de öldükten sonra-ki, yani hem sonsuz âlemdeki, hem de bu dünyadaki sonuçlarını bir bilse, Rabbi karşısında utançtan kıvranır.

Kısacası, kendisinin Allah'ın avucunda olduğunu gerçekten bilip anlasa, O'nun karşısına isyankâr olarak çıkmayı aklından geçirmez.

Günahın Sonuçları

Bil ki günah aynı zamanda, Allah'a verilen sözü tutmamak, ahdini bozmak, yanı sıra da şu dünyanın büyük bilinenlerine yönelmek, nefsinin isteklerine tâbi olmak, ar perdesini yırtmak ve Allah'ın beğenmediği çarelere başvurarak Allah'a yakınlaşmaya çalışmaktır!

Bu durumun *dış belirtileri* şunlardır:

Vücut organlarında bitkinliğin görülmesi, boş boş bakma, iş yapmada tembellik, haysiyet ve şerefi bir yana bırakma, ihtiraslı bir kazanma arzusu ve ibadetten haz almanın kaybolması.

İç belirtilerine gelince, onlar da şunlardır:

Kalbin katılaşması, nefsin inatçılığı, hırsın bütün benliğini sarsması, ibadet ve hayır işleri yapmaktan haz alışın kaybolması, yanı sıra da nefsin gelgeç isteklerinin ağır basması yüzünden hayırlı amelleri baltalayan her çeşit davranışın baş göstermesi ve insana ebedi yurdunu unutturacak daha pek çok şüpheli şeylerin sökün etmesi. Saymakla bitmeyecek daha nice şeyler...

Günahın tek sonucu, kişinin takdim ve tanıtımının değişmesi olsaydı, bu bile (kendisinin günahından sakınması için) yeter de artardı bile. Nitekim eğer sen itaatkâr olursan, faziletli bir adam olarak parmakla gösterilirsin. Buna karşılık isyankâr olursan, fâsık (azılı günahkâr) olarak nitelendirilirsin.

Bu durum sadece adlandırmayla ilgili kısım için geçerlidir, ya hâlinin değişmesine ne demeli? İtaat etme hazzından